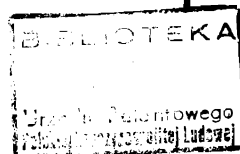

Warszawa, 12 października 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

M 04 n 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20441.

Kl. 42 c, 3/02.

Anciens Etablissements Barbier, Benard & Turenne
(Paryż, Francja).

Urządzenie do podtrzymywania przyrządów zespołowych.

Zgłoszono 25 marca 1933 r.

Udzielono 27 sierpnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 19 grudnia 1932 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do podtrzymywania takich przyrządów, jak np. reflektorów, mikrofonów i t. d., które podczas używania ich są rozstawione możliwie daleko jeden od drugiego i które w czasie przewozu muszą być składane w ten sposób, aby całe urządzenie w stanie złożonym wraz z przyrządami, osadzonemi na niem, nie stanowiło przeszkody podczas przewozu (przepisy drogowe, gabaryt kolejowy i t. d.).

Urządzenie niniejsze składa się z podstawy, umieszczonej np. na wózku i obracanej około osi pionowej, oraz z ramion, z których każde podtrzymuje jedną parę przyrządów, ustawianych w różnych położeniach względem siebie oraz względem

podstawy tak, że wszystkie przyrządy mogą być rozsunięte jeden od drugiego albo mogą być złożone, w którym to położeniu obrysie całości jest mniejsze od największego obrysu, które dopuszczają przepisy drogowe lub gabaryt kolejowy.

Urządzenie jest przeznaczone do podtrzymywania dwóch par przyrządów, które w położeniu czynnem winny być rozmieszczone w płaszczyznach wzajemnie prostopadłych.

Urządzenie oprócz podstawy posiada ramię, podtrzymujące parę przyrządów, obracanych około podstawy, oraz łącznik, który podtrzymuje drugą parę przyrządów i nie tylko bierze udział w ruchu obrotowym podstawy, lecz może również zmieniać po-

łożenie względem tej podstawy oraz względem pierwszego ramienia.

Łącznik składa się z dwóch ramion, z których jedno może obracać się w płaszczyźnie pionowej, prostopadłej do osi pierwszego ramienia, a drugie podtrzymuje przyrządy drugiego zespołu i może obracać się względem pierwszego ramienia w ten sposób, że przyrządy drugiego zespołu mogą być ustawione w płaszczyźnie, w której znajduje się pierwsze ramię oraz pierwsze ramię łącznika (położenie podczas przewozu), albo też w położeniu prostopadłym do poprzedniego (położenie rozsunęcia).

Ramię łącznika jest obracane w płaszczyźnie pionowej zapomocą, np. podnośnika hydraulicznego.

Każdy przyrząd może obracać się względem podtrzymującego go ramienia w ten sposób, że może być ustawiony w położenie krańcowe lub może być złożony.

Gdy całe urządzenie jest złożone, wtedy każdy przyrząd zostaje zamocowany w miejscu zapomocą zacisków, umieszczonych na wózku lub na podstawie.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania urządzenia według wynalazku, przeznaczonego do ustawiania dwóch zespołów po dwa przyrządy, które po rozsunięciu w położenia krańcowe winny znajdować się w płaszczyznach wzajemnie prostopadłych.

Fig. 1 przedstawia urządzenie zboku, fig. 2 — widok z góry, a fig. 3 — widok z przodu.

Urządzenie posiada podstawę 1, umieszczoną na wózku R, wskutek czego przewożenie jest łatwe. Podstawa 1 może się obracać wokół osi pionowej I — J. Na podstawie 1 umieszczone jest ramię 2. Na każdym końcu tego ramienia zapomocą przegubów 13, 13a osadzone są przyrządy 3, 3a, przedstawione na rysunku jako reflektory, zamiast których można również osadzić inne przyrządy. Podstawa 1 podtrzymuje również łącznik, składający się z

dwóch ramion 4, 4a, z których ramię 4 może być obracane w przegubie 5 w płaszczyźnie pionowej zapomocą, np. podnośnika hydraulicznego 6. Podnośnik ten na przegubie 7 może odchyłać się swobodnie od podstawy i jest połączony z ramieniem 4 zapomocą przegubu 8. Ramię 4a podtrzymuje dwa przyrządy 10 i 10a, które mogą być przechylane na przegubach 11 i 11a względem ramienia 4a. Ramię 4a, tworzące wraz z ramieniem 4 literę T, może obracać się względem ramienia 4 wokół osi a — b.

Urządzenie to, rozsunięte w położenie normalne, zajmuje położenie, zaznaczone na rysunku linjami pełnymi, czyli, że dwa zespoły przyrządów 3, 3a i 10, 10a są rozmieszczone w płaszczyznach prostopadłych. Obracając podstawę 1 wokół osi I — J, łatwo można obrócić cały zespół przyrządów i ustawić go w dowolnym kierunku. W tem położeniu całe urządzenie zajmuje więcej miejsca, którego jednak nie można zmniejszać, gdyż często jest rzeczą korzystną, aby różne przyrządy były rozmieszczone możliwie daleko od siebie.

Gdy urządzenie ma być przewożone do innego miejsca, można je łatwo złożyć, mianowicie w sposób następujący.

Obracając podstawę 1 wokół osi I — J, ustawia się przedewszystkiem ramię 2 w takim położeniu, aby było ono równoległe do osi kół wózka R. W takim właśnie położeniu ramię 2 jest przedstawione na rysunku. Następnie odchyła się obydwa przyrządy 3, 3a w ten sposób, aby przyrządy te zajęły położenia 3', 3'a, zaznaczone linjami kreskowanymi (fig. 3). W tem położeniu złożone przyrządy 3, 3a mogą być zamocowane zapomocą zacisków 14, 14a.

Po odprężeniu zacisku 15 obraca się o 90° ramię 4a względem ramienia 4 wokół osi a — b tak, aby obydwa przyrządy 10 i 10a znalazły się w płaszczyźnie, w której znajduje się już os ramienia 4 i os ramienia 2. To nowe położenie przyrządów 10 i 10a jest zaznaczone na rysunku linjami kresko-

wanemi (10', 10'a). Zacisk 15 zostaje znów zaciśnięty; następnie uruchomia się podnośnik 6, zapomocą którego opuszcza się ramię 4, które zajmuje wtenczas położenie 4'. Wtedy podnośnik zostaje zamocowany w tem położeniu. Następnie, obracając przyrządy 10, 10a wokoło ich przegubów 11, 11a, doprowadza się je do położenia 10'' względnie — 10''a, w którym mogą one być zamocowane zapomocą zacisków 16 i 16a. Cztery więc przyrządy są złożone i zaciśnięte w położeniu, w którym wszystkie znajdują się w tej samej płaszczyźnie poziomej i zajmują bardzo małą przestrzeń, mniejszą od największej przestrzeni, którą dopuszczają przepisy drogowe, lub obrysie kolejowe.

Urządzenie rozstawione łatwo jest złożyć w celu jego przewozu. Poza tem przyrządy są zamocowane po ich złożeniu, wskutek czego unika się odkształceń lub obluźowań, które zmniejszałyby ich dokładność. Przy większej liczbie przyrządów stosuje się większą liczbę ramion pomocniczych. Poza tem urządzenie może być stosowane do przyrządów, które winny zajmować inne położenia, niż te, które w podanym przykładzie zajmują cztery przyrządy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do podtrzymywania przyrządów zespołowych, jak reflektorów, mikrofonów i t. d., które po rozstawieniu ich winny być możliwie oddalone od siebie, znamienne tem, że posiada podstawę (1), umieszczoną np. na wózku i obracaną około osi pionowej, oraz ramiona, z których każ-

de podtrzymuje zespół przyrządów, ustawianych w różnych położeniach względem siebie oraz podstawy tak, aby mogły być rozstawiane lub składane.

2. Urządzenie według zastrz. 1 do podtrzymywania dwóch zespołów przyrządów, które podczas użycia są rozmieszczone w dwóch płaszczyznach wzajemnie prostopadłych, znamienne tem, że posiada ramię (2), podtrzymujące parę przyrządów (3, 3a) i obracające się wraz z podstawą (1), oraz łącznik, który podtrzymuje zespół przyrządów (10, 10a) i nie tylko obraca się z podstawą, lecz może także zmieniać położenie względem tej podstawy oraz względem tego ramienia.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że łącznik składa się z dwóch ramion (4, 4a), z których ramię (4) może się obracać w płaszczyźnie pionowej, prostopadłej do osi pierwszego ramienia (2), a drugie ramię (4a), które podtrzymuje drugi zespół przyrządów (10, 10a), może się obracać względem pierwszego ramienia (4) w ten sposób, iż przyrządy drugiego zespołu mogą być ustawiane bądź w płaszczyźnie, w której znajduje się pierwsze ramię (2) i pierwsze ramię łącznika (4) (położenie podczas przewozu), bądź też w położeniu prostopadłym do tej płaszczyzny (położenie rozsunięcia).

Anciens
Etablissements Barbier,
Benard & Turenne.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 2.

